

Modelinis laikraštis
"LIETUVA"
Išleista kas penktą dieną, Chicago, Ill.
Prenumerata meta ant metų
Amerikiečiai \$2.00
Užsieniai \$3.00
"Lietuva" spausdina Kulsas, Konstitucijos ir laisvės draugijos Lietuvių laikraštis ir anglų kalba.
Užsienams "Lietuvą" reikia drąsiai ir pabranginti platinti. Prieš išsiųsiant prisiųsti adresą.
A. OLSZEWSKI,
234 33rd St., Chicago, Ill.
Sub-Station No. 60.

LIETUVA

The Lithuanian Weekly
"LIETUVA"
Published every Friday, at Chicago, Ill.
Executes all kind of Job Printing and translating in Lithuanian, Polish and English.
Subscription \$2.00 per year.
All communications must be addressed to:
A. OLSZEWSKI,
234 33rd St., Chicago, Ill.
Sub-Station No. 60.

Nr. 16

CHICAGO, ILL., PETNYCZIA, 17 Balandžio (April) 1903 m.

ENTERED AT THE CHICAGO, ILL. POST OFFICE AS SECOND CLASS MATTER.

Metas XI

Politiszkos žinios.

Maskolija.

Maskolijos pasistengimai visiskai surisinti Finlandiją, kartas nuo karto susitinka su asitriais protestais prakliniausiu Europos rastiūninku. Ant tokių protestų atsiliepa dabar iš šalies Rusijos išėjusi Paryžuje brosiūrelė, po antgalviu „La Russie et la Finlande par un Russe“. Toje brosiūrelėje anonimiškai autorius kalba tik apie Maskolijos su Finlandija santykius, bet jo privedamas argumentas gali visai pritaikyti prie maskolizmos valdžios politikos, vedamos visuose jos užgriebtose kraštuose, prie visų gyvenančių Rusijos viespatystėje ne maskolizmo gaivalų. Taip jis pasakoja, kad caro Aleksandro II pradėtos ir veik išpildytos vidurinės reformos puolė ir visai neprirengtus prie jų sricizius ne protiskai, ne ekonomiskai, todėl jos nusilpinę Rusiją ir buvę prieštarnaujančius dviejų skaudžių nenuseikimų užrubežinę Maskolijos politiką: ant laukų ties Strassburgu ir Metz nukentėjus ne tiek Francuzija, kiek Maskolija. Abi tievi viespatysti šalia savęs pamatė naują galimą viespatystę, geidžiančią kas sykis naujų užgriebimų, naujų žemes plotų. Neilgai po to rusizkos kariaunos, po smarkių kruvinių kovų, atsidurę ties Konstantinopolio sienomis ir čia, arti sv. Sofijos bokstų, Maskolijai suteikę pilnas nuseisikimas: išbrauktas tapęs san-stefanizkasis traktatas. Tas Rusijos pažeminimas buvęs priepažytas sostapilyje naujos militarizkos viespatystės, antberlynizko kongreso. Maskolija gailaus supratusi to atsitikimų ženklinimą, supratusi, kad jie gali but prirengėjai dirvos dar didesniems jos nuopoliams. Tasyk prabūdęs rusizkas susipratimas ir umai pradėta veikti ant prazalinimo galinčių įvykti viespatystei nepalaimų. Dirbtai lygiai viduje kaip ir iš lauko pusės. Padaryta sutartis su Francuzija, ir geidavimai sulietti monarchiją ir angscizij administrativizkai vienybė, tai esą analogizski įvyksniai, išpauskę iš vienos mislies, turinti vienintelį sieki: apsergėti viespatystę nuo visokių pavojų. Nutarta išnaikinti visokią viespatystę rubežiuose netvarka, iznakiinti viską, kas silpnina valdžią, kas gali tikti vien artatams, svajotojams, bet ne strategikams. Taigi nuspresta veikti, idant visoj viespatystėje užviespatautų rusizkoji civilizacija, kaip pamatas, ant kurio vien gali augti ir žydeti viespatystės labas ir tvirtybė. Maskolinas nemaskolizskų gaivalų, tai ne esąs vien rusofilų darbas, bet neisvengiamas reikalas. Kaip gi, girdi, francuzai, tie Maskolijos sandraugai, gali priezintis tam, kas yra vien patobulinimu padarytos su jais sutarties. Jug, girdi, francuzai be abejonės geidžia, idant abi viespatystės pasiektų angsciziančių savo galybės laipsnį ir pasekmigai galėtų veikti atsitiikme užpuolimo priešų.

Kaip tasai anonimiškas autorius francuzizkos brosiūros, taip lygiai mano visi maskolizski „diejteliai“. Visi jie sutinka ant to, kad toje brosiūroje aiškiai yra izskėtos maskolijų pažiuos ant reikalų sumaskolinimo viespatystės pavaldinių, ne maskolij. Vienas izs žymiausių rusizskų publicistų, gr. Kutuzov, apsnėkėdams minėtą francuzizską brosiūrą, prideda, kad francuzų prieštaravimai maskolinimo politikai panaszus esą moralizskiems trupiniams, užsilikusiems izs senų gadynių. Nors gr. Kutuzov rokuojamas buv kaipo vienas izs doresnių ir teisingesnių rusizskų publicistų, bet mat ir jis laikosi tos nuomonės, kad viespatystės tvirtybė priklausa nuo sumaskolinimo visų sau pavaldinių gyventojų ir kad toks sumaskolinimas butinai esąs reikalingas. Savo apjaukime jie nenori mat suprasti, kad viespatystė, kuri savo tvirtumą remia ant prievartos ir smaugimo pavaldinių sau szalių, ilgai negali izsilaikyti, kad anksciziau ar vėliau ji turi sugriuti. Nors dabartinės pamustos szalys formalizskai susiliejo su Rusija, bet dvasoje jos toli viena nuo kitos atsitolino, o juo toliau, juo valdžia smarkiau ves savo maskolinimo politiką, juo persekiojami žmonės labiau auklės savyje nemirtingą savo persekiojams dvasiją, pakolaik ji neisversz į atvirą protestą, kurs galiaus turės sutrumpinti savo engėjų galybę.

Caras Mikalojus szį pavasarį rengėsi atsilankyti į Italiją, bet dabar, taip bent laikraščiai praneša, „savo vizitą atidėjęs iki rudeniui. Kadangi Victoras Emanuelis III sudėjo savo vizitą Petropilyj, todėl buvo menama, kad Mikalojus II, kaip tai etiketa reikalauja, atliks jį prieš atsilankymą voiksczojo kaizerio. Įvykus gi dabar kitaip, diplomatai lauzo sau galvas, norėdami suiekti prieštastis, kurių dėl Mikalojus savo kelionę ant toliaus atidėjo. Iz pradžių buvo menama, kad tokio atidėjimo prieštastis esą atsitikimai ant Balkanų pussalis, kad Rusija nenorinti daryti nepriminimų Austrijai, kuri yra piktą ant Italijos už jos briovimąsi į Adriatizkų jūrą pakrascizius. Tie paskalai pasirodė netikrais, todėl pradėta manyti, kad caras Mikalojus dėlėi politikų prieštastį nenorįs pasirodyti Ryme ir kad geidžias susitikti su Italijos karalium kur nors kitoj vietoj. Ir tas vie-nog pasirodė tik paprastu da-leidimu, kadangi Victoras Emanuelius prieš izskeliavimą į Petropilyj turėjo pirma gauti caro pritarimą, kad szis sugrąžins jam vizitą Italijos sostapilyj, o ne kur kitur. Galiaus pasklido gandas, kad Mikalojus esąs silpnas, todėl savo paprastą vizitą į Darmstadtą, kuri pripuola szimet, norįs drauge sujungti su kelione į Italiją. Tas vienog ne sutinka su kitu da paskalu, pagal kurį caras manas keliauti į Rymą jūreimis per Konstantinopolį į Civita Vecchia, o izs ten geležinkelį į Rymą. Bet kadangi keliaujant per Konstantinopolį butinai caras turėtų užsukti ir pas sultaną, kas dėi dabartinio dalykų stovio ant Balkanų labai neispuola, tai kelionė ir tapusi atidėta ant tolesnio laiko. Kelionėgi jūreimis užmanyta ypacz dėl to, kad tokiu būdu apsi-saugoti nuo pasikėsinių anarchiztų, kurie, girdi, pas-kutiniam laikui begalo su-

bruzdę ant prazalinimo caro nuo žemės paviršiaus.

Balkanų pussalis.

Susirėmimai revoliucio-nierių burių su viespatystės kariaunomis kas kartas tan-kiau įvyksta. Albaniečiai antai užpuolė ant miesto Mitrovicę, bet likos atmuzti, prie ko tapo paszautas rusiz-kas konsulus Szczerbin, kurs už kelių dienų po to pasimi-rė. Ant Bulgarijos rubežiaus trys tukstancizai pasikėlėji užatakavo pasilėpusią kal-nuose turkų kariauną, bet ta po sunkios kovos prasimuszė pro užpuolikų eiles ir pabėgo, nors ant kovos lauko paliko apie tukstantį žmonių. Sul-tanas atsizaukė į visus ant Balkanų pussalis vieszpatau-jancius, užkviestas juos bendron veikmėn ant įgyven-dinimo taikos ir ramumo. Savo laiszek sultanas atvirai izsreiziskia, kad visi dabar-tiniai maizstai esą moralizskai remiami tulės didelės vies-patystės, kokios, — nepasa-ko, nors gali suprasti, kad jis mena Rusiją. Austrija gi ty-loms sumobilizavo jau tris korpusus kariaunos. Rusija loszia čia dvėjoją rolę. Ji garšiai apreizskė, kad jokios karės nenorinti ir grasina bulgarams, kad jiems ne prigel-bės, bet paliks jų likimui. Ty-lomis vienog per savo a-gentus kursto juos prie maizs-tų ir rengiasi pati į karę.

Serbija.

Serbijos karalius Aleksan-dras užsigėdė sugrąžinti savo szaliai visas tiesas, kokios bu-vo sudarytos priešz suteikimai Serbijai konstitucijos. Per-eitą sanvaitę jis izsleido pro-klamaciją, panaikinančią jo paties suteiktą 1901 metuose Serbijai konstituciją ir ap-keisbė, kad visi parlamentu užgirti iki szio padavąjimai ir izstatymai nužudo savo vertę. Tuo patim jis panai-kina dabartinį pasiuntinių butą, prazalindams nuo savo urėdų visus žmonių izslink-tus pasiuntinius ir senato-rius, o ant visko to grąžina visus izstatymus, kokie buvo Serbijoj iki suteikimo jai konstitucijos. Savo atsizau-kimę į žmones karalius sten-giasi nurodyti, kad dabarti-nis dalykų stovis ant Balka-nų pussalis esąs labai pavojingas ir reikalaujas vienybės ir sutikimo visų Serbijos gy-ventojų, tuo tarpu visi pa-siuntinių užgirti izstatymai nuo laiko suteikimo szaliai konstitucijos esą jai visai bledingi. Todėl tai jis, ka-ralius, pasistengs visus to-kius konstitucijizskus izstaty-mus, kaip gi ir rinktus iki szio pasiuntinius panaikinti, pasitiekėdams, kad naujai izs-rinkti pasiuntiniai geriau su-prasę viespatystės reikalus ir atsakanciau mokėję juos vesti. Toks karalius pasi-lėkėjimas ant viespatystės sukėlė priešzai savę visus szalies gyventojus. Ant Biel-grado uolizų žmonės sudarė milizinizkas demonstracijas, degino karalius ir karalienės paveikslus, kariauna gi, ku-riai įsakyta izsvažiyti demon-strantus ir szaudyti nepa-klusniuosius, stacizai tam įsa-lymų pasiprieszino. Minios įjirzusizjų žmonių užpuolė ant karalizskų palociaus ir pra-dėjo jį akmenimis bombar-duoti, bet palociaus gvardija ir karalius sargyba, ant pa-lėpimo, pasitiko įjirtusius minias kulkomis. Daugybė žmonių užmuszta ir suzeizta.

Karalius, budams pilnai po karalienės įtekme ir viską da-rantis pagal jos patarimą, su-teikė dimisiją daugeliui augstesnių oficerų už tai, kad jie nepataikė umai užge-tyti visus žmonių sukilimus ir demonstracijas. Taip gi visi augstesni sudžios tapo nuo savo urėdų prazalinti. Laikraščizai, kritikuojanti toki karalius pasilėgimą, li-kos uždaryti, telegramai gi sukonsfiskuoti.

Tarp dabar karalius pa-skirtų senatorių randasi taip gi visų neuzkencizmas Ra-dicz, kars dvydesimt metų atgal vedė bylą prieš 80 ap-skųstų radikalizskų pasiun-tinių. Byla ta, kaip žinome, užigė dėl minėtų pasiun-tinių nepaklusnumo karalius užmazioms ir pasibaigė su-žaudymu keliolikos apskųstų žmonių reprezentantų.

Paskutinės žinios praneša, buk Bielgrade tapęs susek-tas suokalbis ant karalius Alek-sandro gyvasties. Pradėta arezutuoti žmones visokių luomų, ant kurių tik puolę nuziurėjimas, kad jie nepri-taria karaliui jojo užmazioms atimti szaliai tą pacizją menką laisvę, kokia jie da galejo naudotis nuo įvedimo kon-stitucijos. Suokalbis, kaip gandas skelbia, turėjęs buti izspildytas pirmą velykų die-ną.

Suvenyotos Valstijos.

Suvenytų Valstijų prezi-dentas Roosevelt nuo pirmos balandžio dienos pasidarė sau vakacijas ir izskeliavo aplan-kyti kai-kurias vakarines valstijas. Tos jos vakacijos teisė iki pradžia berzelio mė-nesio, per kurį laiką jis, ap-sistodams didesniuose mies-tuose, laikys kalbas ir sten-gsis parodyti žmonėms savo „didelių nuopelnus“ politi-koje ir veikimuose ant tautos laibo. Podragu republiko-nizski politikieriai geidžia parodyti vakarinų valstijų gyventojams angsciziančią viespatystės galvą, užbovyti juos, paglostyti, idant tokiu būdu labiau jiems prisigerinti ir užtikrinti sau jų balsus visus izstatymus, kokie buvo Serbijoj iki suteikimo jai konstitucijos. Savo atsizau-kimę į žmones karalius sten-giasi nurodyti, kad dabarti-nis dalykų stovis ant Balka-nų pussalis esąs labai pavojingas ir reikalaujas vienybės ir sutikimo visų Serbijos gy-ventojų, tuo tarpu visi pa-siuntinių užgirti izstatymai nuo laiko suteikimo szaliai konstitucijos esą jai visai bledingi. Todėl tai jis, ka-ralius, pasistengs visus to-kius konstitucijizskus izstaty-mus, kaip gi ir rinktus iki szio pasiuntinius panaikinti, pasitiekėdams, kad naujai izs-rinkti pasiuntiniai geriau su-prasę viespatystės reikalus ir atsakanciau mokėję juos vesti. Toks karalius pasi-lėkėjimas ant viespatystės sukėlė priešzai savę visus szalies gyventojus. Ant Biel-grado uolizų žmonės sudarė milizinizkas demonstracijas, degino karalius ir karalienės paveikslus, kariauna gi, ku-riai įsakyta izsvažiyti demon-strantus ir szaudyti nepa-klusniuosius, stacizai tam įsa-lymų pasiprieszino. Minios įjirzusizjų žmonių užpuolė ant karalizskų palociaus ir pra-dėjo jį akmenimis bombar-duoti, bet palociaus gvardija ir karalius sargyba, ant pa-lėpimo, pasitiko įjirtusius minias kulkomis. Daugybė žmonių užmuszta ir suzeizta.

ti. Kadangi straikierių fon-das stovi labai silpnai, strai-kas vargiai galės ilgai prasi-tęsti, juo labiau, kad siun-cizmai izs kitų szalių nuo dar-bininkizskų organizacijų pini-gai paszelpai straikieriams, tampa valdžios konflikuoja-mi.

Iz Lietuvos.

Iz Vilniaus.

Žemdarbių produktai tuo tarpu Vilniuje labai pabrango. Prieštastis tokio brangumo yra tai, kad keliai taip suburo, juog ukinkai visai negali į miestą su-vo produktų atgabinti. Dauge-li ukinkų, važiuojanti į Vilnų su vežimais, turi kartais nuo pu-siaukelio grįžti atgal, nes vežimai nuklumpsta ir arkliai palig ne-gali toliau traukti. Per tai visos miesto rinkos aptusztėjo, preky-bė apstojė. Brangumas mašam skaitliu atgabenamų produktų ypacz skaudžiai atsiliepa ant be-turcizų miesto gyventojų.

Vilniaus žuvininkystės draug-ystės pirmėdis Stanevickz atsi-zaukė į policijos virszininkus vi-šų didesnių Lietuvos miestų, pra-sydams, kad jam suteiktų žinis apie esancizus jų miestuose firmas, užmancizius pirklyta žuvių, kon-servų ir kitas žuvininkystės da-lykas. Mat Vilniaus žuvinin-kystės draugystė nori neužligo izsleisti platokį veiklą apie žu-vininkystę ir jos izspleitėjimą Lietuvoj, todėl surinkimui to-tikliai medegos reikalinga yra pagelba vizų, kurie sziočiu ar kitokia būdu turi su ta pramonės saka ryši.

Naktį izs 4 ir 5 kovo netinomi vagiliai įsilauf į R. Broidos gy-venim, prie Mikalojus priegat-vio, pavogę visokių daiktų vertės ant 745 rublių. Szemyninkų nuo tarpu nebuvo namie, buvo jie į sveicizs izsėję, todėl „vagiliai ramiai galėjo apsiiruozti. Su-arezuotus likos kiemo sargas, kadangi mena, kad jis, žinodams kad szemyninkai izsėjo į sve-icizs, patsi turėjęs prie vagilių prisiebrauti.

Ne senis „Lietuvos“ buvo pra-nezta, kad tarnaujanti pas gr. Tiszkevicius auklė Emilija Vasi-lytė, 15 metų mergina, pavogus nuo savo ponų 2200 rublių pabė-gę izs namų ir daugiau nesugrį-žo. Bavo paėjęs gandas, kad mergina kas nors pav. gę, kiti vel pasakojo, kad ji su savo mylinu pabėgus. Dabar gi Trakų pavien-ko pristavas pranezė Vilniaus policijai, kad ties geležinkelio stacija Evje rastas nepažįstamos jaunos moterizskės lavonas. Po apžiurėjimų pasirodė, kad tai y-ra lavonas užmuszτος Vasilytės. Policijai galiaus pasisekė sueikti ir jos užmuszėjį, tulį Antanų Vi-sockį, kurį suarezuota ir iki ti-rinėjimų pasodinta kalėjima-n.

Vilniaus gubernatorius užvir-tino miesto vyriausybės padav-đijimą, uždraudžianti statyti me-dicinos namus kvartaluose tarp Didžiosios Paguliankos, Aleksan-dro bulvaru ir Petropilio-Varsa-vo geležinkelio.

Į katalikizskas szv. Jono ir Vi-šų Szventų bažnyčias likos vie-tojų žvakikį įvesti elektrizski žibū-ris. Apart szv. rengiama da į-vesti elektrizskus žibūris į baž-nyčias: Austros Vartų, Bernardi-nų ir Szventos Dvasios.

Vilniaus ukinkizskės komite-tas nutarė rūpintis apie prapli-nimą tarp ukinkų žinių sulgy-gerecinio vėdinimo ukės, izsdirbio laukų, kovojimo su ukinkizskės priezias (naikinancizais javus ir kitokius valsius kirminals ir va-bals etc.). Be to komiteas žada supažindinti juos su reikalais augi-nimo girių, su įtaisymų tvenki-nių, stengsis izsrodyti nenaudin-gumą izsizdalino ukės į mašas amotelius, rūpintis apie pagerini-mą kelių, apie pakėlimą augini-mo gyvulių, bitininkystės, sodau-ninkystės ir daugybę kitų pagė-

rimų ukėjų. Nežinia tik, ko-kiais keliais ukinkizskės komite-tas visus tuos savo projektus pa-taikys įvykdyti, kokius pragumus panaudos ant susiartinimo su Lie-tuvos ukinkais.

Jomarkai Vilniuje.

Vilniuje, apart valdžios užvir-tintų trijų didelių jomarkų, kaip antai per sz. Jurgį ir dviejų ar-klų jomarkų, esti dar taip vadi-nami dideli kermozizai laike at-laidų, butinai, per szv. Kazimie-rių, szv. Jurgį, sz. Joną ir per szv. Petrą. Nors tie kermozizai oficializkai ne priskaityti prie jo-markų, bet jie jau nuo labai se-niai yra kas metai parengiami, susivaziuoja ant jų daugybė sve-to ne vien izs aplinkinių apygar-dų, bet ir izs tolesnių paviezių, net izs kitų gubernijų. Szvabiau-sis tarp jų yra kazimierinis, 4 d. kovo, ant kurio susivaziuoja mil-žinizkas skaitlius žmonių ir atga-bena daugybę yvainizskų namin-izs izsdirbimų ir žemdarbių pro-ductų ant pardavimo. Vieti-nizms gyventojams toks kermo-zizus turi tą svarbą, kad ant jo jie įstengia apsiiruoti visi rei-kaizgiai kasdieniam gyvenime daigtais, yra ingai mediziais in-dais ir kitas naminiams izsdirbi-mais. Ant to kermozizus kas-met susivaziuoja apie 2400 pad-ų su tavais, rokuojant-gi, kad kiekviena padva atgabena ne mažiau kaip už 20 rublių tavorų (kartais viena padva atgabena už 50 ir daugiau rublių tavorų), tai tokio kermozizus apyvartį gali aprokuot nuo 40 iki 50 tuk-tancizų rublių. Paprastai ant kermozizus izsdirbėjai susiva-žiuoja 3 d. kovo vakare, bet ant rytijos, azulei sėdant, ant poli-cijos įsakymo visi kermozizninkai turi izsvažinėti. Tokia būdu ker-mozizus teisiu ne daugiau per 12 valandų, nuo azulės užtekėjimo iki nuseidimo. Per tiep trum-pą laiką, žinoma, taip didelio skaitliaus vizų atgabenų tavorų izsdirbėjai negali ispauduoti ir į kermozizus pabėgi, kad ne grį-žti su pilnais vežimais namo, pri-versti yra savo izsdirbimus m-eto perkupcizams už pigiausią pre-kę paleisti. Toks dalykų stovis buvo iki szio labai bledingas ly-gi, kaip pats izsdirbimas, kaip ir neturtingiems miesto gyvento-jams, kurie, neįstengę tiep trum-pą laiką apsiiruoti, už pigesnę pre-kę visais reikalingais sau na-miniams daigtais, turėdavo pas-kuo miesto perkupcizams už tuos pa-sius daigtus dvigubą prekę mo-kėti. Taigi tie patys gyventojai pradėjo reikalauti, kad bent vie-nas Kazimierinis kermozizui butų leista ilgiau grizistieji, o miesto valdžiai tą reikalavimą pe-rstati Vilniaus gubernatoriui. Po-tulam laikui parėjo nuo guberna-toriaus žinia, kad pradėdant nuo szv. metų, ant toliaus Kazimie-rinis kermozizus teisė tris dienas, butinai 4, 5 ir 6 d. kovo.

Iz Baltstogio, Gardino gub.

Nežiurint ant esancizo jau da-bar nemaž skaitliaus uolizų po-liejios tarnų, kuriuos turi mie-ste gyventojai savo kasztas užlaiky-ti be jokios izs jų pusės naujos, gubernatorius užproponavo mie-sto vyriausybę pasikirti da izs miesto izdinyncizs atsakancizų sumą pinigų ant užlaikymo nau-ja pasikiriamų 50 policijos argu-Be to gubernatorius reikalauja, idant miestus pasikirtų žemės plo-tų ir kelių tukstancizų rublių fon-dan ant pastatymo naujo kalėjimo, kuriame galėtų tilpti 300 žmonių arezantų.

Balsi piktadarystė.

Szilasizcuose, 2 myli nuo Vir-balio, kalvis Mickevicz bauriau-siu budu nužudė Bažnizienę, 60 metų senelę. Pirmiausiai jis į-lėvų, ausis ir rankas nupiaustė, paskui akis izsbadė ir galiaus į u-pę įstumpęs nukandino. Mieke-vicz ligus metus marciavos su Baltuszienės duktere, nuo ko ji susilaukė trejetą kūdikį, bet ga-liaus ją pametė ir apsiavė su ki-ta merga. Apieleistos dukters

motina reikalavo dabar nuo jo pi-nigų ant užlaikymo vaikų, ant ko Mickevicz teip įezirdo, kad omė ir žiauriausiu būdu ją nugalabijo. Nevidonas likos suarezuotas ir izs Virbalio į Vilkavizskio kalėjimą nugabentas.

Puczkovskio byla.

Kovo 3 dieną Vilniaus sudas perkatinėjo pristavo Puczkov-skio bylą. Apskundę jį tulas dailydė Golubas, kurs 1899 me-tuose nuo Puczkovskio saualios turėjo daug nukentėti. Dalykas gi buvo toks. 21 diens liepos mėnesio 1899 metuose minėtas pristavas važiavo per Varanų dvarą (Vilniaus pavietij). Čia jis pamatė Golubą tvartus besta-tant ir, nežinia dėl kokios prieka-sties, atėjo jam į galva persitė-rinti apie dailydės ypats. Prisi-artinę jis pareikalavo nuo Golu-bo paszporto, kurio tas ant ne-laimės su savim neturėjo. Tada pristavas suarezuota Golubą, patsi įsėdė į vežimą, o arez-an-tą įsakė tulam kaimieciui paskui vežimą vesti. Pristavo arklys buvo greitas ir Golubas, budams senų žmogus, nespejo paskui bėgti. Pristavas-gi, mėg-damas greiciau pavažiuoti, pra-dėjo Golubą kolioti ir keikti, kad jis greiciau bėgtų, bet tam nesi-skubinant, Puczkovskis izssezko izs vežimo ir pradėjo arezantą daužyti, izsprađijų kumscizomis, paskui gi botkoczui per galvą. Bet ir tas nepagelbėjo, sen's grei-ciau negalėjo pabėgti. Tuo tar-pu pasiekuo da kaimieciui ir pristavas įsakė jiems „potaszait starika su borodu“ į policiją, kų kaimieciai izstikro ir padarė: bijodami atsakyti už nepaklu-snumą vyriausybę, jie stvėrė Golu-bui už barzdos ir taip jį į poli-ciją nutraukė. Atėjus į policijos butą Golubas vienog atsilėpėjo ir pagrasino Puczkovskizui sudu už tiep bezizizską su juo pasi-lėgimą, it su gyvuliai, kurį ant sker-dimo veda. Ant tokio pagrasi-nimo pristavas visai pasiuo ir čia pat, prie daugybės liudininkų, pradėjo Golubą kumscizomis talkyti tiep žiauriai, kad Golubas tuojau kraupais apsilėjo. Tiep apdirbęs pristavas įsakė Golubą vartyti į Azmėnų pavietį, į jo gimtingą, nors tassi žadėjo į dvi-dieni pristatyti paszportą. Neil-gai trukus Golubas savo budelį apskundė sudan. Byla tešėsi net per tris metus, kadangi ant kiek-vieno izssezaukimo pristavas į su-dą nepriduodavo ir tiep byla vis atsidėdavo ant tolesnio laiko. Galiaus 3 diens kovo szv metų sudas galutinai emši tą bylą už-baigti. Nors ir szuo kartu Puczkovskis, kurs dabar yra pristavo Danoj, ant sudo nepribuvo, bet izsiaziskizus, kad viskas tiep at-sitiko, kaip skundėjas savo skun-dė apraszo, sudas nusprendė Puczkovskį ant vieno mėnesio poli-cijos arezato. — Jeigu Golubas butų tiep apsiėjęs su savo bude-liu, kaip tas su juom apsiėjo, be abejonės vargasz butų umai at-siduręs katorgoj.

Iz Prusų Lietuvos.

Subatoj, 14 diens kovo, Kage-l-macherio svetsinėje, Tilžėje, lai-kytas buo Prusų Lietuvų Susi-vienijimo susirinkimas. Nors ant susirinkimo pribuvo nedide-lis lietuvų skaitlius, bet tie, ku-ris susirinko, turėjo gana karas-tas kalbas apie reikalus paplatini-mo apszvietimo tarp Prusų Lie-tuvų. Kalbėta uet apie įkurimą naujo mokelizsko laikraščio, kurio stoka yra labai atjauziama. Ant szio susirinki-mo tapo sutverta „Tėvynės Myle-tojų Draugystės“ kuopa, į jos vy-riausybę izsrinkta: Jona Vana-gaitis izs Pabudupij pirmėdai; Kr. Urėdaitis izs Tilžės izdininku; Ansz Brucz izs Bitėnų sekreto-rium. Po to žengta prie izsky-rimo „Susivienijimui“ Literatiz-ko Komiteto. Izrinkti likos: Kioszis izs Tilžės, Brodis izs Bitėnų ir žuaponaitė M. Sau-nus izs Tilžės. p. Kioszis įnezė, kad Susivienijimas mėgintų pla-tinti tarp žmonių vien naudingas mokelizskas knyges ir ant plati-

Da apie lietuvizską spaudą.

Rusizkame laikrastyje „No-voje Vremia“, nr. 9698, skaitome tulo S. N. Siromiatnikovo straip-sių „antgalviu „Lietuvizskos spaudos klausimas“, kur autorius praneša, buk Vilniaus general-gubernatorius užproponavęs Mas-kolijos valdžioms panaikinti iz-leistą 1864 metuose Muravjovo įstatymą, — uždraudžianti Lie-tuvams spaudinti knygas lotyniz-koms literomis. Toliaus autorius motyvuoja, kad toks uždraudi-mas lietuvizskos spaudos ne tik ne izėjęs ant naudos Maskolijai, užsimanusiai primetiima Lietu-viams grakdankos juos velkiau sumaskolinti, bet priešingai, bu-

Valkatna
Parasēt Gay de Mau
(Pabaiga)

Žandarai tuojā stā-
bui uz ranku ir šķērs-
nespriežandams, jā-
liavo vēl mēsto uļca-
ļaus atīrādo ar lau-
apie du kilometru uz
darai paleido jī, o v-
tarē:

— Keliāuk dabar
neesa, tik ziurēk, ka-
man jī akis nepakiutu
rī pažinti kas aez es-
-

Jokubas, nieko ne-
keliavo toļians, visai
kurtink eina. Ejo tē-
bertainī valandos,
teip apkārtēs, kad jā-
nieka nemislijo.

Eidams par tul-
gu suodē barsēziņā
veriantī par puslū-
langu. Kvpas pas-
vāgino, ir jīs sustoj-
pas.

Tame akies mirksn-
baisū alkī, kurs deg-
vidurūs bē pasigāļē-
simjēlojmo... Ņa-
dā, kad jīs nieka

nepasileikia daryti, k
ant to namelo, įsila
ir....

Suriko visa gerklė
— Po velniui! švie
rių-gi ką nors gauti!
Ir pradėjo iš viso
stį į duris su pagaliu
dams vienąg jokio a
vidaus, sudarė da su
dams: —
— E! Ar yra
Atidaryk!....

Nieks nē nek
prišartino prie lang
ji. Suspaustas viduj
tuvs kvapenis jam
laukan ir musz jam

Jokubas vienu ar
rē vadij. Stalas bu
tas staltiešemis. Na
tojsi, kurie dabir tu
at misij izējē, pal
beverdat visus pie
nēš ir gerai pūrtin
daršoviņ. Szvēcīs
palas buvo padētas
tarp dvieju bonku,
jau rōdēsi pīnos.

Jokubas pirmāus
priē duonos ir lauēš
kiu jūrtima, tartum
smautiņ. Lauēš ir
lais kāpnais, gretin
krimtydams. Gais
kvapums atkreipē jo
kēlē dangi nu pu
szakutes ir izstrauks

szmota. Prigraibis
morkų, cibulų, kiek
tilpo. Pasidėjus vi-
atsėdso, mėgį į ko-
perpiovė ir ėmė val-
vo namuose. Visą
suvalges, prie to ne-
vių ir duonos, užmu-
dėl atšikėlė nuo stal-
paėmė vieną bonką.

Pripylė stiklinę
buvo degtinė. Ta-
tinė jįg susizdlo, ki-
sujudina, o po tiek
ant szalcio ir afkio

ka. Išgėrė.
 Gėrimas jam labai dangi jau nuo seniai rūgavęs. Pripylė vėl vienu mauku iš valandėlę padėrė ligų, teip linksmas, ta-
 tų iš naujo ant svies.
 Valgyti vis dar kėsnį votuliuo bėr lengvo, nesiskubini-
 duong vis rasale pas-
 Jo kuno odė, narys

dėjo kaisti, ypač Kraujus smarkiai plaukinti.

Bet žstai tolum varpelis. Buvo tam miszios baigiasi. labiau instiktin neg tam instiktin, kur landoj tarauja kl tverimui, — pasz nuo stalo ir sukims

Ant vieszkelio duris
gaus nesimatė. Iš
pro langą ir pradėjė
vieszkeliu, tik laukė
mis į esanciją ne pa-
rių.

Jautėsi smagių, tu
užganėdintų vieš-
rė, ir teip vikrių,
per laukus galėjo tu
pas šokinėti nė run-
lytėdams.

Atsadares girioj

